

Satana și pierderea puterii lui

12 aprilie 2008

Gili Cârstea

Este greu de crezut că Satana își pierde anumite puteri după mileniu?

Principalele reacții la articolul „Foc din cer” au fost față de acest subiect. Pentru unii pare imposibil ca un înger să degenereze fizic, sau să fie afectat cumva de anumite situații. Se consideră că îngerii răi, fiind spirite, nu au corp material, și deci nu pot fi afectați de moarte sau distrugere fizică. Pentru ei este necesară o altfel de intervenție spre a fi anihilați.

Susține Scriptura o astfel de credință?

Nicidecum. Ea vorbește despre moartea lui Satana și a îngerilor lui în cuvinte clare și distincte, astfel ca nimeni să nu fie în încurcătură la acest subiect. Și Scriptura nu numai că vorbește despre moartea lor, dar indică și felul în care vor muri, ce anume va duce la un astfel de final trist, și cine vor fi ucigașii lor.

Un prieten din Canada m-a sunat recent, și a adus un argument simplu dar solid despre faptul că Satana va pierde multe din puterile de care dispune acum, printre care și invizibilitatea. El conta pe următorul pasaj din Spiritul Profetic, în care sora White descrie reacția lui Satana la descoperirile lui Dumnezeu de după mileniu, și care sună așa:

„Se aruncă în mijlocul supușilor lui și încearcă să-i inspire cu propria lui furie, ridicându-i la luptă. Dar dintre toate milioanele pe care le-a amăgit la răscoală, nu este niciunul care să-i recunoască supremația. Puterea lui este sfârșită. Cei nelegiuiți sunt plini de aceeași ură față de Dumnezeu, pe care o inspiră Satana; dar ei văd că situația este deznădăjduită, că nu pot birui împotriva lui Iehova. Mânia lor se aprinde împotriva Satanei și acelor care au fost agenții lui în amăgire și, cu o furie demonică, se întorc împotriva lor” (GC 671).

Prietenul meu făcea legătura între afirmația că „puterea lui este sfârșită,” și declarația că Satana va muri de sabia celor netăiați împrejur, că va arde și el împreună cu toți ceilalți în focul care se declanșează datorită încăierării lor finale.

Chiar cei care nu cred că nelegiuiții vor ataca militar Noul Ierusalim ar trebui să analizeze serios acest argument. Toți cred că Satana va arde în focul final.

Prin urmare, dacă arde, atunci este obligatoriu că el și-a pierdut anumite capacități, situație care îl face vulnerabil în fața elementelor distructive ale finalului de istorie.

Logica este simplă: Dacă el apare înaintea nelegiuitorilor înviați după mileniu, spunându-le că el este cel care i-a adus la viață, și dacă „se aruncă” în mijlocul supușilor lui, înseamnă că ei îl văd. De aceea se și aruncă asupra lui cu o furie demonică. Dacă îl văd și se aruncă asupra lui - și asupra colaboratorilor lui apropiați – înseamnă că îngerii răi au un trup fizic, altfel este absurd să te arunci asupra unui duh.

Există câteva versete în Scriptură care cer neapărat ca pierderea „puterii” să însemne și o anumită degenerare în capacitățile fizice ale structurii lor, cea mai importantă fiind invizibilitatea pentru ochiul omenesc. Versetele respective sunt foarte puternice, și chiar insistente în intenția lor de a comunica sfârșitul lui Satana și cauzele morții lui.

Primul se află în Ezechiel: „Pentru că îți dai ifose ca și când ai fi Dumnezeu, iată că voi aduce împotriva ta niște străini, pe cele mai asupritoare dintre popoare, care vor scoate sabia împotriva înțelepciunii tale strălucitoare, și-ți vor pângări frumusețea. Te vor arunca în groapă, și vei muri ca cei ce cad străpunși de lovituri, în mijlocul mărilor” (Eze 28:6-8).

Cine sunt acele popoare „asupritoare,” dacă nu civilizațiile războinice ale pământului, inclusiv cele de dinaintea potopului? Desfășurarea evenimentelor descoperă clar cine sunt ucigașii îngerilor răi: Omenirea întreagă, care, turbată de mânie descoperind conspirația sub care a trăit, se repede acum asupra îngerilor răi: „Mânia lor se aprinde împotriva Satanei și acelor care au fost agenții lui în amăgire și, cu o furie demonică, se întorc împotriva lor” (GC 671). În plus, descrierea nu menționează absolut nicio activitate ostilă printre îngerii lui Dumnezeu, nicio amenințare din Cetatea Sfântă. Nu există nicio aluzie la vreo intervenție din partea vreunei civilizații cerești, mai „asupritoare,” spre a-l pedepsi pe Satana.

Apoi, tot Ezechiel: „Vei muri de moartea celor netăiați împrejur, de mâna străinilor! Căci Eu am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu” (Eze 28:10).

Cine sunt „străinii,” cei netăiați împrejur care îi aduc moartea? Din punctul de vedere al lui Satana, o altă rasă, alții decât cei din familia lui îngerească. Aceasta înseamnă că îngerii loiali lui Dumnezeu nu sunt amestecați în această luptă, ei nu îșiucid foștii frați, prieteni, colegi. Îngerii buni nu pun mâna pe „sabie,” deoarece ei se află sub restricția legii, care spune că „cel ce pune mâna pe sabie, de sabie va pieri.”

Alte versete: „Prin mulțimea neleguirilor tale, prin nedreptatea negoțului tău, și-ai spurcat locașurile sfinte; de aceea, scot din mijlocul tău un foc, care te mistuie, și te prefac în cenușă pe pământ, înaintea tuturor celor ce te privesc. Toți cei ce te cunosc între popoare rămân uimiți din pricina ta; ești nimicit, și nu vei mai fi niciodată!” (Eze 28:18-19).

Aceste dovezi biblice indică fără îndoială faptul că nu Dumnezeu produce nimicirea păcătoșilor. El nu Se va atinge nici măcar de un singur fir de păr din capul nimănui. Consecințele propriei lor alegeri declanșează o suită de circumstanțe care duc la nimicire, iar Dumnezeu Se va dovedi nevinovat de sângele lor.

În aceasta constă slava Sa.
